

Kerecsényi Éva: Koronázás

Bíborpecsétetes az ég ruhája,
parazsat pöckölt ma rá az alkony,
kavargó színek kergetik egymást,
árnyékok bujkálnak lenn a parton,
fenséges fényben úsznak a felhők,
felfelé görbül az égbolt szája,
érzem, valahol egy angyal röppen,
s a pillanatot megkoronázza.

Ötvös Németh Edit: Vérvörösben

Vörös égen vörös a hold,
véres éjjel véres a hó,
gyilkos szóval ne úzzetek,
ha úgy tartja a kedvetek.

Vörös égen vörös a hold,
véres kéreg, égen a folt,
hóban lépek, izzadó tó,
meghalok ma, maroknyi szó.

Vönöczkiné Gmeindl Margit: Esti csend

Vörös bársonyt vont az égre a nap,
elfáradt már, lassan aludni tér.
Elszunnyadt, nyugszik a távoli táj,
elhalkult, nem énekel a kismadár.

Csend ült szobámra, csak szívem dobog,
nem moccan semmi, magányos vagyok.
De mozdul a zár, megtörve a csendet
belépsz, hangod bánkódni nem enged!

Kerecsényi Éva

Repülj velem

Repülj velem a felhőkön túlra,
alul a város lustán elnyúlva
kúszik, kanyarog, készül az éjre,
aranyló szívéen a Hold pecsétje.

Repülj velem az álmokon túlra,
dobjunk érmét a boldogság-kútba,
s ha szomjúságtól porzik a lélek,
legyünk oázis egymás szívének.

Rozán Eszter: Ne félj

Ne félj, hogy eljött az ősz,
a nyár csendesen itt hagyott,
a patakpart színes fáit közt
a bágyadt napfény még felragyog.

Meglegyint az elmúlás szele,
zizegve hullnak a levelek,
az avarban lépteid nesze,
édes emlékek keringenek.

Zsubrits Zsolt: Szép ez az ősz

Szép ez az ősz,
lombok ritkás fonatát fésüli,
festi újra lágy szellős a fáradt Nap,
a vad szél úgyis borzolja,
kócolja, ha fagy.

Szép ez a csend, amit még e nyár
utolsó próbálkozása szült,
hadd érintsen palástjával
a langyos este és a fáradt folyó.

Kerecsényi Éva: Őszi dal

Hová futtok, ti felhők,
fent az égen,
tetszik e könnyed,
gondtalan gomolygás,

fény tengerében
én is elmerülnék,
hogy ölében ringasson
az égi gondolás.

Kerecsényi Éva

VARÁZSERŐ

Egy apróság, tört pillanat,
egy mosoly volt, semmi más,
maradt minden a régiben,
velem fordult a világ,
egy mosoly, apró semmiség,
levél meglibben a fán,
tavaszi szellő arcához ér,
s rebben, mint rémült madár.